BUK

Naši předkové, kteří znali přírodu mnohem lépe než my, tvrdili, že do buku neuhodí. Bude přece jen ale lépe vzít před bouřkou nohy na ramena a dívat se na ni doma za oknem. A pak, kdo z vás, dětí, pozná buk? Není to nesnadné! Buky mají světle šedou kůru a vysoký hladký kmen. Zvlášť krásné jsou na jaře, když se olistí jemnými světle zelenými lístky, na podzim, když se zbarví dozlatova nebo před zimou, když pod nimi zůstanou hromady rezavého listí, do kterého se tak dobře skáče.

Málokdo si všimne, že buk také kvete. Dává si na čas, poprvé rozkvete, když mu táhne na padesátku a ještě ke všemu mívá málo semen. Nejméně ze všech našich dřevin. Ukrytá jsou v ostinaté číšce – bukvici, která na podzim puká. O lahodném oleji obsaženém v chutných semenech ví jak veverky, myšky a straky, tak i divočáci a při bukvicových hodech se to živočichy pod bukem jen hemží.

Buky mají velice kvalitní tvrdé dřevo vhodné na parkety a nábytek.

Škoda, že těchto vznešených ušlechtilých stromů u nás neroste více.